

[Anders Poulsen]

ministeren gør, når han tager afstand fra det foreliggende forslag.

Til fru Aase Olesen vil jeg blot sige, at investeringsrytmen er det, dette forslag primært sigter imod. Der er ikke de store omvæltninger i det. Vi ønsker blot at få bragt ro i investeringsrytmen, det er det, dette forslag drejer sig om, og jeg forstod fru Aase Olesens bemærkninger her i anden omgang på den måde, at dette ville også fru Aase Olesen se positivt på under udvalgsarbejdet. Det glæder mig.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil godt svare hr. Glistrup, at uanset om han ønsker det eller ej, er skattesystemet et styringsmiddel, og når det griber ind i folks og virksomheders økonomi, vil de naturligvis reagere på den ene eller anden måde. Det må vi tage hensyn til, når vi fastlægger skattereglerne.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg skal ikke føre diskussionen videre om den naturlige sammenhæng i de argumenter, som hr. Anders Poulsen fører frem, når han drøfter udgiftspolitik og besparelspolitik, men det, der var den direkte anledning til, at jeg bad om at få en kort bemærkning, var, at nu brugte hr. Anders Poulsen for anden gang ordet »misbrug«. Jeg har ikke i mit første indlæg brugt ordet »misbrug«. Det er jo blevet så moderne at tale om utilsigtede virkninger, og derfor har jeg også i mit indlæg brugt udtrykket en utilsigtet virkning af den lovgivning, man havde, når man foretog disse særlige dispositioner med den virkning, som det faktisk havde, og som jeg også har understreget. Det er lidt kedeligt, hvis vi i de almindelige debatter her i folketinget dels skal tillægges synspunkter, vi ikke har, dels beskyldes for at anvende ord, som man faktisk ikke har anvendt, og jeg har altså ikke anvendt ordet »misbrug«, men ordet »utilsigtet«.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ja, det bliver nu to ultrakorte.

Til hr. Rahbæk Møller. Forholdet er det, at man kan indrette en skattelovgivning sådan, at den bliver saglig og neutral, og hvis man vil bevare indkomstskattesystemet – det vil jeg meget nødtigt – gør man bestemt ikke

systemet nogen tjeneste ved at overbebyrde det med alle disse løvefødder og gesvejsninger.

Vedrørende fru Aase Olesens leksikon vil jeg bare gøre hende opmærksom på, at det er nok så svært at finde ud af, om noget er anskaffet i første eller andet halvår. Fru Aase Olesen må erindre, at det er hverken fakturadatoen, betalingsdatoen eller bogføringsdatoen, men leveringsdatoen, der er afgørende, og den kræver det virkelig besvær at finde frem til, når man sidder ved et ligningsarbejde et år eller halvandet efter og skal til at finde ud af, om noget nu er blevet leveret den 10. juni eller 10. juli. Derfor er der en betragtelig forenkling i det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Med hensyn til, om ministeren brugte ordet »misbrug« i sit første indlæg eller ikke, noterede jeg, at ministeren brugte ordet »misbrug«. Referatet af denne forhandling vil afsløre, om mit notat i den forbindelse er rigtigt.

Det var nu ikke så meget det, der kaldte mig herop, men det, at ministeren stadig ikke har svaret på, hvad det er for biler af en rimelig størrelse, der kan anskaffes til under 65.000 kr. Hr. Glistrup gav en udredning af dette, men det var altså ministerens besvarelse af dette spørgsmål, jeg efterlyste.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) *Første behandling af:*

[Anden næstformand]

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Ophævelse af udligningsskatten).

[Af Anders Poulsen (V) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 136. Fremsat 19/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Lovforslaget, der er stillet af venstre, går ud på at ophæve selskabsskattelovens bestemmelser om udligningsskat. Disse bestemmelser blev indført samtidig med og som en del af den skattegodtgørelsesordning, der blev gennemført ved lov af 20. august 1976. Efter godtgørelsesordningen tilkommer der aktionærer en skattegodtgørelse på 15 pct. af det modtagne udbytte. Skattegodtgørelsen er udtryk for en vis lempelse af den såkaldte dobbeltbeskatning, der finder sted, derved at et selskabs indkomst først beskattes hos selskabet og derefter, når indkomsten udloddes som udbytte, hos aktionærerne.

Skattegodtgørelse ydes til alt aktieudbytte, altså også til udbytte, der hidrører fra indkomst, der ikke har været beskattet i selskabet. Her er der ikke tale om dobbeltbeskatning og for så vidt ikke grundlag for at yde skattegodtgørelse. Når skattegodtgørelse alligevel af praktiske grunde ydes også i disse tilfælde, må man som modstykke hertil på en eller anden måde inddrage den økonomiske fordel, som således med urette er indrømmet. Det er dette, der sker ved bestemmelserne om udligningsskat. Selskaberne må betale udligningsskat, når de udlodder indkomst, som enten ikke har været beskattet i selskabet, eller som er indtjent før godtgørelsesordningens ikrafttræden. Bestemmelserne om udligningsskat er således en nødvendig del af selve godtgørelsesordningen, og det er derfor ikke rigtigt at foretage en isoleret ophævelse af bestemmelserne om udligningsskat uden at foretage andre ændringer i godtgørelsesordningen.

Det vil fremgå af det, jeg her har sagt, at regeringen ikke kan gå ind for det foreliggende lovforslag, men jeg vil dog gerne tilføje, at regeringen i forbindelse med den i december 1979 gennemførte forhøjelse af selskabsskatten fra 37 pct. til 40 pct. har givet tilsagn om at tage bl.a. bestemmelserne om

dobbeltbeskatningen af udloddet aktieudbytte op til overvejelse. I disse overvejelser, der foregår for tiden, indgår også bestemmelserne om udligningsskat og dermed også de synspunkter, der er anført i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag.

Erenbjerg (S):

Det foreliggende lovforslag om at ophæve udligningsskatten for aktieselskaber kan ikke påregne vor støtte. I bemærkningerne til lovforslaget anføres, at de gældende regler for aktieselskabs- og selskabsskatter på afgørende vis hæmmer mulighederne for egenkapitalfinansieringen. Det kan dog ikke dreje sig om loven om udligningsskat, da det senere i bemærkningerne fastslås, at intet selskab til dato er blevet pålagt udligningsskat.

Selv om det ikke direkte vedrører dette lovforslag, må det efter min opfattelse indgå i vurderingen af beskatningsreglerne for aktieselskaberne, at der i tiden fra den 15. januar 1980 til den 16. februar 1980 har været 83 aktieselskaber, der tilsammen har udstedt friaktier for 205 mill. kr., desuagtet har man fastholdt udbytteprocenten. 9 aktieselskaber har udloddet 16 mill. kr. – skattefri kroner – til aktionærerne gennem opkøb af aktionærernes aktier til en overkurs, hvorefter man udsteder friaktier, så aktionærernes formueandel forbliver uændret. Oplysningerne stammer fra en artikel i LO-bladet fra den 22. februar 1980 og er skrevet af cand. polit. Helge Andersen.

Disse forhold tyder just ikke på kapitalmangel i aktieselskaberne. Vi er enige med venstre i, at der på aktieselskabsbeskatningsområdet nok tiltrænges nogle ændringer, og sådanne har skatteministeren da også bebudet.

Vi kan ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Hagen Hagensen (KF):

Modsat hr. Erenbjerg kan vi fuldt ud støtte dette forslag. Det ville være mærkeligt andet, da det er nøjagtigt enslydende med det, som vi sammen med venstre fremsatte i august 1976, og derfor er der da ikke spor tvivl om, at vi stadig finder, det ville være det rimeligste at ophæve udligningsskatten. Det var en urimelig regel, der blev indføjet ved den beskedne – for beskedne – lempelse af

[Hagen Hagenson]

dobbeltbeskatningen, som godtgørelsesordningen var udtryk for, da den blev gennemført i august 1976.

Hr. Erenbjerg forsøgte at gøre et stort nummer ud af friaktier. Ja men det er jo ikke det, det drejer sig om. Friaktier øger jo ikke værdierne i et selskab med noget beløb overhovedet. Det er nøjagtig de samme værdier, der er tilbage, efter at friaktierne er udstedt, som før. Men vi skal jo ikke stå og undervise hinanden, jeg vil blot gøre hr. Erenbjerg opmærksom på, at han skulle sætte sig ind i begrebet friaktier, før han udtalte sig derom. Men lad det være, det er jo ikke det, vi skal røre ved her i dag.

Vi skal glæde os over, at ministeren har bekræftet i dag, at han vil tage dobbeltbeskatningsspørgsmålet op. Der er ganske vist fremsat løfte om en gang før, at man ville gøre det, men nu binder ministeren sig jo til at gøre det relativt snart, og vil man i den forbindelse også tage udligningsordningen og udligningsskatten op til overvejelse, kan vi ganske givet nok få noget ud af det. Der er nemlig ikke spor tvivl om – det tror jeg også ministeren vil erkende – at om denne udligningsskat gælder fuldt og helt det gamle ord om »viel Geschrei und wenig Wolle«.

Det er rigtigt, at der ikke er nogen, der har betalt udligningsskat endnu, men der er et væsentligt besvær både for selskaber og for dem, der skal ligne, med at sørge for, at disse ordninger med konti bliver ført på ret måde, og der er forfærdelig meget papir i det, uden at der indtil dato er kommet en krone i statskassen deraf. Det kunne der komme, det erkender jeg, men inden skaden er gjort fuldstændig, skulle man prøve på at gøre den god igen, og jeg forstår, at ministeren er på vej til at følge os i det rimelige i at ophæve udligningsskatten i forbindelse med en ændring af dobbeltbeskatningen for selskaberne. Det ser vi hen til med glæde, selv om ministeren formelt i dag måtte tage afstand fra dette i øvrigt gode forslag.

Glistrup (FP):

De to socialdemokratiske talere kom jo vidt omkring i deres indlæg, men det, som var essensen af det, var, at de gik imod det foreliggende lovforslag ud fra det synspunkt, at man ønskede at bevare udligningsskatten. Man lyttede unægtelig med stor interesse til,

hvordan man dog kan komme frem til det synspunkt, og jeg havde jo ventet, at i hvert tilfælde en af dem som afslutning havde sagt: »bureaukrater i alle lande, forener Eder«, for det eneste, der overhovedet kan siges til fordel for denne udligningsskat, er faktisk, at den giver et kontorarbejde, et skemaudfyldningsarbejde, et kontrolarbejde – og det gælder, hvad enten man sidder på selskabernes side af bordet eller man sidder på skatteadministrationens side af bordet – som er aldeles umuligt og faktisk kun er en form for beskæftigelsesterapi.

Der kunne siges meget ondt om, at daværende skatteminister Svend Jakobsen i 1976, da han brugte af de midler, der var til rådighed til at lette indkomstskatten, lige præcis brugte dem til – blandt alle indkomster i dette land – at lette aktionærernes indkomstskat i stedet for, som fremskridtspartiet ville, at bruge de midler, der var til rådighed, til en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse. Men når nu endelig skatteminister Svend Jakobsen havde den opfattelse, at det var aktionærerne, der fremfor nogen andre befolkningsgrupper trængte til indkomstskattenedsættelse, kunne man i hvert fald have ladet være med yderligere at besvære systemet med sådan en vanskabning, som denne udligningsskat er, og som altså medfører et aldeles overflødigt, unyttigt og ulystbetonet galejlsarbejde. Men når vi nu er kommet ud i denne lovgivningstilstand, kan det kun være en forbedring af den at skære udligningsskatten totalt væk, og derfor vil vi fra fremskridtspartiets side levere 20 af de stemmer, som venstre mangler for at få flertal. Forhåbentlig vil efterfølgende talere skaffe det, der derefter mangler, så vi i hvert tilfælde kan blive fri for flere ulykker i udligningsskattens kølvand.

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Hagen Hagenson kom med nogle bemærkninger om friaktier. Det er da rigtigt, at formelt sker der ingenting, men i praksis udløser friaktieudstedelse altid betydelige kursgevinster, og så sker der det, at aktionærerne bliver mere velhavende.

Om det foreliggende forslag mener socialistisk folkeparti, at der kan være god grund til at tage regler for beskatning af aktieselskaber op til nyvurdering, bl.a. for at opnå

[Rahbæk Møller]

en forenkling, så vi undgår alle disse regler om skattegodtgørelse og udlignet skat. Vi finder imidlertid ikke, at det foreliggende forslag, der blot griber ind på et enkelt område, giver et rimeligt udgangspunkt for sådanne drøftelser, og vil derfor afvise det.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre vil ikke på forhånd her ved første behandling tage stilling til spørgsmålet om ophævelse af udligningsskatten. Vi er enige med forslagsstillerne i, at der formentlig er tale om en urimelig administration af noget, som har meget lille betydning, og vi vil se positivt på et arbejde i udvalget med at få klaret denne ting af. Men jeg er enig med skatteministeren i, at det nok bør indgå i en samlet løsning af hele dobbeltbeskatningsspørgsmålet og aktieselskabsbeskatningsspørgsmål i det hele taget.

Bollmann (CD):

På CDs vegne skal jeg sige, at vi har stor sympati for det af venstre stillede forslag om ophævelse af udligningsskatten. Nu er det er jo et spørgsmål, der hænger nøje sammen med hele dobbeltbeskatningen, og da ministeren allerede i december stillede en lempelse her i udsigt og i øvrigt har bekræftet det i dag, synes jeg, at dette forslag udmærket kunne være udgangspunkt for en drøftelse heraf. Jeg kan ikke være i tvivl om, at ophævelsen vil betyde en administrativ forenkling, og vi kan derfor tilsige forslaget en velvillig udvalgsbehandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal da erkende, at udligningsskatten var resultatet af en aftale mellem visse partier – hvor vi var iblandt – som vi traf i 1976, og hvor bl.a. venstre også var med. Det var jo, fordi vi skulle have denne lille lempelse i dobbeltbeskatningen, at vi måtte gå med til udligningsskatten, men jeg husker også, at der dengang var klar enighed, også med socialdemokratiet, om, at hvis det viste sig, at udligningsskatten kun blev til administrativt besvær, måtte vi se at få ophævet den, når der var gået nogle år.

Nu har det vist sig, at udligningsskatten faktisk ikke giver noget provenu. Jeg ved nok, at det kan være, fordi man lader visse dele stå inden for virksomhederne, men alli-

gevel må vi sige, at det kan kun blive håndører, man eventuelt kan få ind i udligningsskat, og den giver en række administrative besværligheder både på den ene og den anden side. Derfor er vi enige med venstre i, at vi må ophæve udligningsskatten, og jeg mener, at vi lige så godt kan gøre det nu som senere. Vi kender jo skatteministrene. De siger altid: det er ikke belejligt nu, det må komme senere, når vi får en samlet oversigt og en samlet planlægning på dette område. Det siger man det ene år efter det andet, men når man kommer til samordningen, viser det sig, at man aldrig får det igennem, så derfor synes det at være bedre at tage det i små etaper og i hvert fald fjerne noget, som ikke koster samfundet en krone, men som letter for en masse besværligheder.

Flygaard (DR):

Retsforbundet vil gerne se med velvilje på det foreliggende lovforslag. Vi er ikke i tvivl om, at der i denne lov er indeholdt megen administration, som det var rart at komme til livs. Men vi deler nok også den opfattelse, at det var meget rart, om det foreliggende lovforslag kunne indgå i en større helhed, der betød en løsning af dobbeltbeskatningsproblemet.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige lovforslaget en velvillig behandling.

Anders Poulsen (V):

Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, dette forslag har fået. Jeg tror, at alle partier, med undtagelse måske af SF og vel også socialdemokratiet, har været positivt stemt over for det. Jeg vejrede dog også en vis positiv stemning for forslaget hos ministeren, som udtrykkelig nævnte overvejelser, han havde i gang med henblik på en lempelse af dobbeltbeskatningen, og jeg vil i den forbindelse godt henstille til ministeren, at vi ikke udsætter ophævelsen af denne meget administrationskrævende udligningsskat, til ministeren har færdiggjort sine overvejelser på det andet område. Når jeg siger det sådan, er det, fordi jeg frygter, at ministerens overvejelser på dette område kan risikere at blive relativt langvarige. Jeg ved ikke, om ministeren er i stand til at sige noget her i dag om, hvor længe hans overvejelser vil vare, men jeg vil godt henstille til ministeren at

[Anders Poulsen]

løfte en lille flig af sløret på dette område. Jeg synes, at de forskellige ordføreres udtalelser også gør det meget berettiget, at vi hører om tidsfrister for ministerens overvejelser, hvis det er muligt.

Jeg vil godt sige, at når vi har fremsat dette forslag om ophævelse af udligningsskatten, er hovedformålet netop at forenkle skattelovgivningen og dermed regnskabsopgørelsen for selskabsvirksomhederne. Jeg vil godt indrømme, at der er behov for langt flere forenklinger af udligningsskatten, dette er kun en meget lille flig deraf, men det er på den anden side et område, hvor administrationen er meget kompliceret og uoverskuelig, og det er den for såvel skattemyndigheder som selskaber og deres rådgivere.

For at kunne konstatere, hvornår der er tale om udligningsskat, skal selskabet føre en udligningskonto. Oprindeligt skulle udligningsskatten betales, hver gang den foretagne udlodning af udbytte oversteg saldoen på udligningskontoen, men ved en lovændring i 1978 indså man, at for at klare disse problemer skulle udligningsskatten først udløses efter 5 år med en negativ saldo på udligningskontoen. De meget store administrative problemer ved opgørelse af selve udligningskontoen opstår i koncernforhold og særlig i koncerner, hvor flere selskaber er undergivet sambeskatning, navnlig fordi der trods denne sambeskatning skal foreligge en udligningskonto for hvert enkelt selskab.

Et af hovedmomenterne i lovændringen fra 1978 var, at udenlandsk skat sidestilles med dansk skat i relation til denne udligningskonto. I den forbindelse var det sådan, at ministeren for skatter og afgifter blev bemyndiget til at fastsætte regler for, hvordan der løbende skal føres regnskab med de udenlandske indkomster og skatter.

Ministerens har stadig væk ikke fastsat disse regler, og det forstår jeg godt, for det er administrativt meget vanskelige regler, man har med at gøre her.

I øvrigt er det vel også sådan, at ligningsmyndighedernes skemaer til brug heller ikke er udformet endnu. Det er selvfølgelig, fordi udligningsordningen ikke lader sig administrere.

Der vil opstå meget store problemer ved ligningen, hvis ikke vi ophæver udligningsskatten nu. Jeg vil også godt nævne, at en del af den historiske baggrund for udlig-

ningsskatten var, at man som et overgangsproblem i forbindelse med indførelsen af godtgørelsesordningen kunne frygte, at nogle selskaber netop efter denne godtgørelsesordnings ikrafttræden ville disponere sådan, at de udskød udbytteudlodninger, så disse kom ind under selve godtgørelsen, men dette overgangsproblem er man ude af nu. Man kan derfor godt med øjeblikkelig virkning fjerne udligningsskatten, og jeg vil endnu en gang henstille til ministeren, at ministeren overvejer at fjerne denne udligningsskat med ret omgående virkning, uanset de overvejelser ministeren har gjort os bekendt med han har i gang.

Ministerens for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Anders Poulsen stillede mig spørgsmålet, hvornår man kunne forvente, at regeringen havde afsluttet sine overvejelser omkring den problemstilling, som her er oppe til behandling, og jeg kan svare, at jeg håber og forventer, at det bliver meget snart.

Jeg vil også godt bekræfte, at reglerne omkring udligningsskatten giver anledning til megen administration og i høj grad komplicerer aktieselskabsbeskatningen, og jeg ser da bestemt med sympati på, at vi kan nå frem til en forenkling på dette område. Men jeg vil godt føje til, at det er nok rimeligt alligevel, hvad jeg synes hr. Anders Poulsen smyger sig lidt udenom, at fastholde den sammenhæng, der er mellem godtgørelsen og udligningsskatten.

I hvert fald – og det skal være den anden bemærkning – så registrerer jeg, at somme tider argumenterer hr. Anders Poulsen den ene vej, og i det andet øjeblik argumenterer hr. Anders Poulsen eller i hvert fald hans partifæller den anden vej.

Da vi for ikke så forfærdelig længe siden havde den anden behandling af pensionsbeskatningslovgivningen, havde hr. Anders Poulsens partifæller stillet et ændringsforslag, der gik ud på, at man frit skulle kunne vælge enten kursen ved anskaffelsen eller den, der var fastsat i et ændringsforslag. Hvis man kunne bevise, hvad kursen var ved anskaffelsen, så skulle man altså frit kunne vælge den. Her har vi et forslag, som i allerhøjeste grad er administrationskrævende, og hvis man går ind på en række af de ændringsforslag, som hr. Anders Poulsen og hans partifæller har

[Ministeren for skatter og afgifter]

stillet ved andre lejligheder, ser man altså ikke så nøje på det administrationskrævende, man går ikke ind i den problemstilling, hvis forslagene i øvrigt er i stand til at skaffe midler til nogle grupper, hvis interesser man synes man skal varetage. Det kan selvfølgelig også være et politisk motiv, men man kan altså ikke i det ene øjeblik argumentere for forenklinger i skattelovgivningen for i næste øjeblik, når man synes, det er politisk hensigtsmæssigt, at stille ændringsforslag, der i allerhøjeste grad er med til at komplicere vores system.

Men jeg ser altså med sympati på, at vi når en forenkling også på dette område, og jeg håber og tror på, at vi kan få en mere hensigtsmæssig aktieselskabsbeskatning end den, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Nu sammenligner ministeren de ændringer, vi har behandlet i pensionsbeskatningsloven, med det forslag, der er fremsat her. Det mener jeg ikke er helt rigtigt. Der er nemlig den forskel, at i pensionsbeskatningsloven er der tale om nogle skærpente omstændigheder for skatteyderne, og der er tale om nogle provenutal i den forbindelse. Det, der er tale om i det forslag, der er til behandling her, er jo alene lempelser på det administrative område ikke alene for ligningsmyndighederne, men bestemt også for selskaber og revisorer, deres rådgivere, uden at det koster staten en krone i provenutab. Det drejer sig blot om at fjerne nogle særdeles komplicerede regler, og det er altså en væsentlig forskel på dette lovforslag og den lovgivning, ministeren sammenligner med, pensionsbeskatningsloven.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg vil gerne føje til det, hr. Anders Poulsen lige har sagt, at ministeren har simpelt hen uret i det, han sagde om, at det ændringsforslag, som ministeren med sit flertal var med til at stemme ned tidligere på dagen, ville have medført en døjt ekstraadministration. Det ville ikke have medført nogen som helst meradministration nogen som helst steder, for det var netop bygget op sådan, at det

var skatteyderne, der skulle bevise – skatteyderne har jo undertiden bevisbyrden her i landet – hvad anskaffelseskursen var for obligationerne, og hvis skatteyderen så lagde sine beviser frem på en sølvbakke, måtte skattemyndighederne bøje sig. Der ville ikke være et minuts ekstraadministration ved at vedtage det, og derfor havde ministeren tolt uret i den argumentation, som han frembar over for hr. Anders Poulsen, da han var heroppe.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det sidste, hr. Glistrup her sagde – jeg plejer jo ikke at bruge stærke udtryk – er selvfølgelig det rene vrøvl. Der er da en betydelig administration forbundet med en sådan ordning, og ikke nok med det, jeg er da også sikker på, at der vil komme et ganske betydeligt antal klagesager, hvis man ikke vil acceptere den dokumentation, som i givet fald bliver fremlagt. Det er selvfølgelig det rene vrøvl, hr. Glistrup siger her.

Men det, som jeg egentlig godt vil knytte en kommentar til, er det, hr. Anders Poulsen siger om, at dette ikke koster nogen penge. Man kan ophæve udligningsskatten, uden at det koster en krone i provenu. Selv om der ikke er faldet udligningsskat på nuværende tidspunkt, var hr. Hagen Hagensen da så oprigtig, at han sagde, at det ville der formentlig nok komme til, så selvfølgelig er der et provenu forbundet med det. Der er altså den sammenhæng med godtgørelsessystemet, som hr. Anders Poulsen også udmærket kender, og derfor kan man godt argumentere for det nuværende system ud fra nogle rimelighedsbetragtninger. Det er jo den situation, vi ofte står i på skattelovgivningens område, at vi kan fremføre gode argumenter ud fra en rimelighedsbetragtning for, at man har de og de ordninger, men gang på gang medfører de altså en situation, der gør vores indkomstskattesystem eller anden lovgivning endnu mere kompliceret, endnu mere uigennemsigtig. Det er jo sådan, at vi gerne, når vi er ude omkring ved højtidelige lejligheder, taler om forenkling af systemet, men når det kommer til det mere konkrete, er vi ofte tilbøjelige til at ville varetage sådanne specifikke interesser, at vi i stedet for at gennemføre det, vi så ofte står og taler om, tværtimod er med til at komplicere lovgivningen yderligere. Det var

[Ministeren for skatter og afgifter]

hr. Glistrup, og det var hr. Anders Poulsen og hans partifæller, da de stillede forslag om ændring af pensionsbeskatningslovgivningen. Men jeg synes, det er vigtigt, at vi prøver på de områder, hvor der er mulighed for at skabe enighed, at få en forenkling igennem, og jeg har tilsagt min positive vilje til at medvirke på dette område. Jeg håber, at vi kan nå frem til bred enighed om at få et resultat.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Må jeg lige gøre ministeren opmærksom på, at et bevis for en obligationskurs fremfører man ved at fremlægge en købsnota eller en udskrift af en bogføring, der viser, at obligationen er købt til så og så meget, og så er det ikke noget, man fører klagesager om. Det er simpelt hen noget, der ligger aldeles uanfægteligt og bevisligt, og det var det, ændringsforslaget gik på. Derfor kan jeg godt sige, at den udtalelse, ministeren kom med vedrørende det rene vrøvl, var en boomerang. Pas på i nakken, hr. minister!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige love om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

(Lovforslag nr. L 131. Fremsat 14/2 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

I dansk skattelovgivning er det jo i almindelighed således, at kursgevinster er skattefrie, medmindre de forekommer som led i næring eller som led i spekulation.

For de såkaldte statsgældsbeviser, der udstedes på baggrund af lovgivningen om optagelse af indenlandske statslån, er det således, at kursgevinster er skattefrie, medmindre de erhverves som led alene i næring. Der har, efter at vi nu i nogle år har optaget disse indenlandske statslån, vist sig visse problemer, idet nogle vekselererfirmaer etablerer lån af en ganske betragtelig størrelsesorden, 1 mill. kr. eller deromkring, til skatteydere, som for dette lån anskaffer sig en række statsgældsbeviser og så samtidig indleverer statsgældsbeviserne som sikkerhed for lånet, altså uden at de pågældende selvstændigt stiller en sikkerhed, og uden at de har et egentligt lånebehov som led i deres erhverv el. lign. Renteindtægt og renteutgift går stort set lige op, men man har en skattefri kursgevinst. Det har man ikke kunnet gøre noget ved, først og fremmest på grund af den regel i lovene om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån, der siger, at disse gevinster er skattefrie.

Vi må vel nok sige, at der her i salen har været bred enighed om den holdning, at det ville være urimeligt, om folk alene i denne form for spekulation – det kan vi jo nok blive enige om at kalde det – skulle kunne optage lån til erhvervelse af papirer for derefter at få en skattefri gevinst på de pågældende papirer. Det er altså en helt ensidig hensigt, der ligger bag ved anskaffelsen af de pågældende statsgældsbeviser, nemlig at udnytte dem til at få en skattefri kursgevinst.

Med det foreliggende forslag ophæver vi bestemmelserne om, at disse gevinster er skattefrie. Det må anses som en første forudsætning for, at det skulle blive muligt at gribe ind og beskutte, når der foreligger en sådan egentlig spekulation. Det er muligvis ikke en tilstrækkelig regel, men det er i hvert fald en første forudsætning for, at vi kan gribe ind over for disse former for skattetænkning.

Jeg kan varmt tilslutte mig det foreliggende forslag og give tilsagn om socialdemokratiets velvillige medvirken til en behandling i udvalget.

Anders Poulsen (V):